

sub îngrijirea generalului Isaiia. După acésta, Stephan îndată mersă de încunjură Cetatea Albă, ce eră aşezată lângă Dunastru, pe care o stăpâniau totu Ungurii; şi după o mare luptă, Stephan o cuprinsă şi pe acésta; şi întărind'o cu muri noi, lăssă în ea soldaţi, sub ascultarea lui Bunta. Cu luarea acestoru doé cetăţi de la Unguri, Stephan se întări în contra Tatariloru şi a Turciloru.

7. Unu Arcaşu a lui Stephan cel Mare.

Sub Stephan Vodă celu bunu şi mare
Arcaşu eu fost'amu şi m'amu luptatu,
Cu mii de duşmani, órde barbare,
Ce prin Moldova s'au strecuratu.
Ungurulu falnicu, Osmanulu tare,
Polonulu mândru, crudulu Tataru,
De noi addesa fără cruţare
Bătuţi cu toţii au fostu amaru!
Căci Domnulu Stephan pentru-a sa ţeră
Îşi da vieţa, sufletulu său;
Ş'atunci Românulu era o fiară
Vedându pe ţermu-i păgânulu rău.
Pe-acele timpuri eramu eu june.
Mâna-mi ce astă-ţi veşi tremurându,
Sdrobia duşmanii cu turbăciune,
Pe-acărору leşuri calcamu cântându.
A mea dorinţă şi mulţumire
Era, în ţernă să-i vedu culcaţi,
Zăcându în sânge, fără mişcare
De corbi şi vulturi, de vii mâncaţi.
Căci, pentru ţeră, pentru-alu ei bine
vieţa-mi tótă eu mi-amu jertfitu;
Deci totu Românulu facă ca mine,
De vrea să móră prea fericitu!
Că celu ce móre pentru-a lui ţeră
Mergându în ceriuri se face sântu,
Şi mândrii ângeri în ori ce séră
Vinu pe mormentu-i, inmuri de-i cântu.

(G. Tăutu.)

Сѣтъсипі вѣне. Аі аззітѣ ворва че зиче: „Чине сеапъ гроапъ алтѣа, сингърѣ каде ҃нтр'інса. Съ нѣ мѣртѣрїсешті стрїмѣщ, снре кѣderea фрателѣ тѣщ. Нѣ нѣпѣтъсї пре челѣ че нѣ л'ал вѣзстѣ; шї нѣ дувїновѣдї, пре че ѣ че нѣ л'ал адеверїтѣ. Пеатра че-о арѣчї снре фрателе тѣщ, ва кѣде аззѣпра та; шї дї кѣрса че-аї ҃нтїнсѣ pentрѣ алтѣщ, веї перї ҃нссѣдї.

҃҃ачереа де вїне н'о зїта; шї пре фѣкѣторѣлѣ тѣщ де вїне, нѣ-лѣ сѣпѣра. Аі аззітѣ ворва: кѣ немѣлѣдѣсмиторѣлѣ і се іеа дѣрѣлѣ. ҃рїтѣ este немѣлѣдѣсїпеа, дїаїнтеа тѣтѣлорѣ.